[2021] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 750

ਐਮ/ਐਸ ਨਵੀਂ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਕਾਂਤ ਆਰੀਆ

(2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 5685)

27 ਸਤੰਬਰ, 2021

[ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਐੱਮ.ਐੱਮ.ਸੁੰਦਰੇਸ਼, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਅਸਤੀਫਾ - ਜਦੋਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਹੀਂ - ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਸਕੀਮ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਡੀਟੀਡੀ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਿਆ। 12.07.02 - 03.03.2003 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ - ਪੱਤਰ ਡੀਟੀਡੀ ਰਾਹੀਂ। 01.07.03, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਣ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ - ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 28.05.03 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਮ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ - ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਚਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਵੇਗੀ - ਅਸਤੀਫਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਅਸਤੀਫਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਪੱਤਰ ਡੀਟੀਡੀ.03.03.2003 ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਕਮ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਅਭਿਆਸ ਸੀ - 28.05.03 ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਹੁਦਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ - ਨਾਲ ਹੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ - ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜੇ 12.07.2002 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਭਾਵ, ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਣਾ। ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਸਤੀਫੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 1.6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਸਤੀਫਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਵਾਪਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 30, 31] [765-ਐਫ-ਐਚ; 766-ਏ-ਬੀ]

1.2 ਐਮ.ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ., ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 4.0, ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟਰਮੀਨਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4.1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਰਮੀਨਲ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਖਾਤੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਅਣਉਚਿਤ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਾ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਨਾਮ / ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਉਲਝਣ / ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ। [ਪੈਰਾ 32] [766-ਬੀ-ਐਫ]

1.3 ਇਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਕਲਾਜ਼ 5.0 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਕਲਾਜ਼ 5.1 ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਉਦੇਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੂੰ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨਪਾਵਰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ, ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪੂਰਵ ਖਰਾਬ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ। [ਪੈਰਾ 33][766-ਐਫ-ਜੀ]

1.4 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਅਗਲਾ ਸੰਚਾਰ ਮਿਤੀ 03.03.2003 ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਰਕਮ ਸਬੰਧਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ, ਖਾਤੇ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਕਮ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਤਰਕ ਅਗਲੇ ਹੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜੇ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ ਬਲਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 34] [766-ਐਚ; 767-ਏ, ਬੀ-ਡੀ]

1.5 28.05.2003 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਮੇਤ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਧਿਆਇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 01.06.2003 ਤੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 02.06.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 01.06.2003 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਤਰੀਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ 01.07.2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 12.07.2002 ਦੇ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 28.05.2003 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 16.07.2003 ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਅਭਿਆਸ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ੫.੧ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 28.05.2003 ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਹੁਦਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 03.03.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ 28.05.2003 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 36-39][767-ਐਫ-ਐਚ; 768-ਏ-ਐਫ]

1.6 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਮ.ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ। ਧਾਰਾ 5.1 ਸਮੇਤ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਸੀ। ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭੁਗਤਾਨ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਮ.ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 01.06.2003 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 28.05.2003 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। 28.05.2003 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ 28.05.2003 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 40-43, 45, 46 ਅਤੇ 47) [769-ਸੀ-ਡੀ, ਈ-ਐਫ, ਜੀ-ਐਚ; 770-ਏ, ਈ, ਜੀ; 771-ਏ]

ਜੇ.ਐਨ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ (1998) 9 ਐਸਸੀਸੀ 559; *ਸ਼ੰਭੂ ਮੁਰਾਰੀ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ* (2000) 5 ਐਸਸੀਸੀ 621 : [2000] 3 ਐਸਸੀਆਰ 9 – ਵਿਲੱਖਣ।

ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਪਟਨ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਕੌਰ ਸੰਧੂ (2019) 17 ਐਸਸੀਸੀ 129: [2019] 12 ਐਸਸੀਆਰ 980 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ।

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1968) 3 ਐਸਸੀਆਰ 857; *ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦਰ ਮਿਸ਼ਰਾ* (1978) 2 ਐਸਸੀਸੀ 301: [1978] 3 ਐਸਸੀਆਰ 12; *ਪਾਵਰ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਦ ਕੁਮਾਰ ਭਾਟੀਆ* (1997) 4 ਐਸਸੀਸੀ 280: [1997] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1170; *ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਓ.ਪੀ. ਸਵਰਨਕਰ* (2003) 2 SCC 721: [2002] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 438; *ਐਚ.ਈ.ਸੀ. ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਡ ਐਮ.ਪੀ.ਐਸ. ਵੈਲਫੇਅਰ ਸੋਕ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਬਨਾਮ ਹੈਵੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ।* (2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 708 : [2006] 2 ਐਸਸੀਆਰ 678; *ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਰਾਮ ਕੇਸ਼ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ* (2007) 9 ਐਸਸੀਸੀ 531 : [2007] 3 ਐਸਸੀਆਰ 336 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2019] 12 ਐਸਸੀਆਰ 980	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 19
[1978] 3 ਐਸਸੀਆਰ 12	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 20
[2000] 3 ਐਸਸੀਆਰ 9	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 23
[1997] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1170	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 25

[2002] 5 ਪੂਰਕ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 26
[2006] 2 ਐਸਸੀਆਰ 678	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 26
[2007] 3 ਐਸਸੀਆਰ 336	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 26

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5685.

2005 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1188 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 12.03.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਧਵੀ ਦੀਵਾਨ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਯੂਰੀ ਰਘੂਵੰਸ਼ੀ, ਵਯੋਮ ਰਘੂਵੰਸ਼ੀ, ਮਿਸ. ਪੂਰਵਤ ਵਾਲੀ, ਆਯੂਸ਼ ਪੁਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਸ਼ਾਦਨ ਫਰਾਸਤ, ਭਰਤ ਗੁਪਤਾ, ਸ਼ੋਰਿਆ ਦਾਸਗੁਪਤਾ, ਅਮਨ ਨਕਵੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ.

1. ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਐਨਟੀਸੀ'), ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਉੱਦਮ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਲਿਮਟਿਡ, ਕਾਨਪੁਰ ਹੈ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਨਿਊ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਮਿੱਲਜ਼, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਕਾਨਪੁਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1991 ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ (ਰੱਖ-ਰਖਾਅ) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਥਰਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਂਦ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ 'ਤੇ ਸਵਾਲੀਆ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਾ ਅਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪਿਆ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਿੱਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇੱਕ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਸਕੀਮ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਐਮਵੀਆਰਐਸ/ਸਕੀਮ' ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਬੀਆਈਐਫਆਰ' ਲਈ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ

ਵਾਧੂ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ। ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਉਦੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀਆਂ ਉਤਪਾਦਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਠੱਪ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਮਾਰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਇੰਨੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੀ ਕਿ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀਆਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਂ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੇ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਈ ਸੀ ਕਿ ਮਿੱਲਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨੇ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 1.6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ। ਐਮ.ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੀ ਧਾਰਾ 1.6 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> "1.6 ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, 1.6.1 ਅਤੇ 1.6.2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਲਈ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।
>
> 1.6.1 ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।
>
> 1.6.2 ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ
>
> 1.6.2 ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ

4. ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੀ ਹੋਰ ਧਾਰਾ 4.0 ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> **“4.0 ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਟਰਮੀਨਲ ਲਾਭ**
>
> 4.1 ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ।
>
> 4.2 ਸਬੰਧਤ ਮਿੱਲਾਂ/ਦਫਤਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ/ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ/ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਕਦ ਬਰਾਬਰ।
>
> 4.3 ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਸਕੀਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ।

5. ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਧਾਰਾ 5.0 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"5.0 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

5.1 ਇੱਕ ਯੋਗ ਕਰਮਚਾਰੀ ਐਨਟੀਸੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਸਥਾਈ/ਮਾੜੇ/ਬਦਲ/ਅਸਥਾਈ ਆਦਿ) ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

....

5.10 ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਪੀਐਸਯੂ ਤੋਂ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੀਐਸਯੂ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੀਆਰਐਸ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਪੀਐਸਯੂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਬੰਧਤ ਪੀਐਸਯੂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ ਜੇ ਪੀਐਸਯੂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ / ਰਲੇਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀਆਰਐਸ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਿੱਧਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਧਾਰਾ 5.1 ਦਾ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ।

6. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 12.07.2002 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਦਾਹਰਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ: ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਅਧੀਨ ਮਿੱਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 13.06.2002 ਅਤੇ 04.07.2002 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੇਵਾ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਕੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੁਰੰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

7. ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਸੀ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 29.03.2000 ਅਤੇ 23/24.04.2000 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਦੋ ਪੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ 1991 ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 12.07.2002 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ 03.03.2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸਲਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਕਮ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਉਸੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, "ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਤੀਫੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।

8. 28.05.2003 ਨੂੰ ਐਮ.ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਚਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ 01.06.2003 ਨੂੰ ਮਿੱਲ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 02.06.2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 01.06.2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਕਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

9. ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 01.07.2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਤਹਿਤ ਉਸਦਾ 12.07.2002 ਦਾ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਣ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੱਤਰ 14.07.2003 ਰਾਹੀਂ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਤਹਿਤ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 16.07.2003 ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

10. ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਵਲ ਵਿਭਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 16587/2004 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ:

ਏ. 14.07.2003 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ;

ਬੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ (ਰੱਖ-ਰਖਾਅ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼;

(ਸੀ) ਉਸ ਨੂੰ 16.07.2003 ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

11. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਯੋਗਦਾਨ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਨਾਮ ਦੇ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਜਿਸ ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਹੀ ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ ਸੀ।

12. ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨੇ 22.08.2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 09.03.2004 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ 12.07.2002 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ।

ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 5.1 ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਾ 5.1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।

13. ਦੂਜਾ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨਾਲ ਭਾਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 14.07.2003 ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸਨੇ 01.07.2003 ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਤਰਕ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਬਿਹਤਰ ਪੱਧਰ" ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਿਰਫ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ 12.07.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। 03.03.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 12.07.2002 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ)। ਇਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨਾਲ ਭਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਕੰਮਕਾਜ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 28.05.2003 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 02.07.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ 28.05.2003 ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਵੀਂ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਸਿਰਫ 14.07.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ 16.07.2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 01.07.2003 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

14. ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1188/2005 ਸੀ। ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਭਗ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਆਖਰਕਾਰ 10.10.2011 ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਕਦ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 22.10.2011 ਨੂੰ 5,47,267/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 10.10.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਕਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2967/2006 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

15. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 12.03.2019 ਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 1.6 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਐਮ.ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੀ ਧਾਰਾ 5.1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 01.06.2003 ਦੀ ਅਸਲ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 5.1 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

16. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 17.02.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਮਲ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 07.09.2021 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਆਖਰਕਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

17. ਅਸੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

18. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 28.05.2003 ਜਾਂ 02.06.2003 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਮ.ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 14.07.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 16.07.2003 ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

19. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ***ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੈਪਟਨ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਕੌਰ ਸੰਧੂ***[1] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ***ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ***[2], ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ***ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ***[3] ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਈਏਐਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਰਸਮੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਾਰੀਖ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਜਲਦੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਦਾ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ।

20. ਇੱਕ ਉਲਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, **ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦਰ ਮਿਸ਼ਰਾ**[4] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੱਜ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਤੁਰੰਤ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਵਾਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਅਗਲੀ ਤਾਰੀਖ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

---

1 (2019) 17 ਐਸਸੀਸੀ 129.

2 (1968) 3 ਐਸਸੀਆਰ 857

3 (ਸੁਪਰਾ)

4 (1978) 2 ਐਸਸੀਸੀ 301

21. ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ, ਪੱਤਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਹ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਹੋਵੇਗਾ।

22. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ (ਏ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਚੈੱਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ (ਪਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ); (ਬੀ) ਨਿਊ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਮਿੱਲਜ਼ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ 09.03.2004 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ); (ਸੀ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ 2018 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ (ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੀ ਹੋਣਗੇ)। ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸੀ।

23. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਜੇ ਐਨ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ*[5] ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ***ਸ਼ੰਭੂ ਮੁਰਾਰੀ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ***[6] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅਸਲ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਤਾ 16.07.2003 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 01.07.2003 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

24. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਲੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। **ਜੇ.ਐਨ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ**[7] ਵਿੱਚ, ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਨੋਟਿਸ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਿਸ ਦਿਨ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਚਾਲੂ ਹੋਣੀ ਸੀ। **ਸ਼ੰਭੂ ਮੁਰਾਰੀ ਸਿਨਹਾ**[8] ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

---

5 (1998) 9 ਐਸਸੀਸੀ 559

6 (2000) 5 ਐਸਸੀਸੀ 621

7 (ਸੁਪਰਾ)

8 (ਸੁਪਰਾ)

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਈ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

25. ***ਪਾਵਰ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਦ ਕੁਮਾਰ ਭਾਟੀਆ ਵਿੱਚ*** [9]; ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ, ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

26. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਵਰਗੀ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਸਕੀਮ "ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ" ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ (***ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਓ.ਪੀ. ਐਚ.ਈ.ਸੀ. ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਡ ਐਮ.ਪੀ.ਐਸ. ਵੈਲਫੇਅਰ ਸੋਕ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਬਨਾਮ ਹੈਵੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ*** 11). ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 12.07.2002 ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 03.03.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਮ.ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਬਕਾਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੁੜੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ***ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕੇਸ਼ ਯਾਦਵ*** [12] ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਤਾ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

---

9 (1997) 4 ਐਸਸੀਸੀ 280

10 (2003) 2 ਐਸਸੀਸੀ 721

11 (2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 708

12 (2007) 9 ਐਸਸੀਸੀ 531

27. ਐਮ.ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰਾ 5.1 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਨਾਲ ਹੀ ਅਹੁਦਾ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ 16.07.2003 ਨੂੰ ਵਾਪਰੇਗਾ। ਜੇ ਅਹੁਦਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ?

28. ਆਖਰੀ ਪਹਿਲੂ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, 07.12.2010 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੱਕ ਆਰਟੀਆਈ ਜਵਾਬ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਫੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਹਨ। ਇਹ ਇਕਲੌਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ / ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੁਣ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 2018 ਵਿੱਚ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਆਰਟੀਆਈ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿੱਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

29. ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਕੋਈ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਖਮਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀਆਂ ਹਨ. ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ।

30. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਅਸੀਂ 12.07.2002 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਭਾਵ, ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਣਾ। ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

31. ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ; ਜੇ ਅਸੀਂ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਸਤੀਫੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 1.6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗਾ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਵਾਪਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

32. ਐਮਵੀਆਰਐਸ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਾਜ਼ 4.0, ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟਰਮੀਨਲ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ 4.1 ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੂਰਵ ਸੰਚਾਰ ਸੀ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਕਮ ਵਿਆਜ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਾ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਨਾਮ / ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਉਲਝਣ/ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ।

33. ਇਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਲਾਜ਼ 5.0 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਕਲਾਜ਼ 5.1 ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਉਦੇਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੂੰ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨਪਾਵਰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ, ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਕੀਮ ਕਿਉਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ।

34. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਅਗਲਾ ਸੰਚਾਰ ਮਿਤੀ 03.03.2003 ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਜੋ ਉਹ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਰਕਮ ਸਬੰਧਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਤੇ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਕਮ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਤਰਕ ਅਗਲੇ ਹੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜੇ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ ਬਲਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗੀ।

35. ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤੱਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਵੰਡ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਪਹਿਲੂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਤੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

36. ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 28.05.2003 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਮੇਤ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਧਿਆਇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 01.06.2003 ਤੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣਾ ਸੀ।

37. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ 02.06.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 01.06.2003 ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਤਰੀਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਅਭਿਆਸ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕੇ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ 01.07.2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 12.07.2002 ਨੂੰ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

38. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 28.05.2003 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 16.07.2003 ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

39. ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਅਭਿਆਸ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 5.1 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 5.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, 28.05.2003 ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਹੁਦਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ 03.03.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੋਈ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 28.05.2003 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ 28.05.2003 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

40. ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਗਿਆਰਾਂ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 25 (ਓ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ 09.03.2004 ਨੂੰ 9.03.2004 ਨੂੰ ਨੌਂ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਈ ਕਿ ਉਕਤ ਮਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮਿੱਲਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਨਤੀਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ। ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਮਿਲੇਗਾ।

41. ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮਿੱਲ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਸਟਾਫ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

42. ਧਾਰਾ 5.1 ਸਮੇਤ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਸੀ। ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭੁਗਤਾਨ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

43. ਅਸੀਂ 28.05.2003 ਅਤੇ 02.06.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 16.07.2003 ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਕਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਤੱਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੱਡੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਐਮ.ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ. ਨੂੰ ਜੋ ਉਸਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 28.05.2003 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 01.06.2003 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** [13] ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰੈਸੇਂਟੀ ਵਿਚ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਤਰੀਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ।

44. ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਅਸਲ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। (**ਜੇ.ਐਨ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ** [14] ਅਤੇ **ਸ਼ੰਭੂ ਮੁਰਾਰੀ ਸਿਨਹਾ** [15])।

45. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇ.ਐਨ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ 16 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਤੀਫਾ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਤੱਥਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਵੀ ਅਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਐਮਵੀਆਰਐਸ ਵਰਗੀ ਯੋਜਨਾ "ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ" ਸੀ। 12.07.2002 ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ 03.03.2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਬਾਰੇ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)। ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਬਕਾਏ ਸਮੇਤ ਬਕਾਏ ਦਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 28.05.2003 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। **ਸ਼ੰਭੂ ਮੁਰਾਰੀ ਸਿਨਹਾ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ, ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

46. ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ 28.05.2003 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

---

13 (ਸੁਪਰਾ)

14 (ਸੁਪਰਾ)

15 (ਸੁਪਰਾ)

16 (ਸੁਪਰਾ)

17 (ਸੁਪਰਾ)

ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

47. ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

MANJEET SINGH
E. No. P/1882/2007 Advocate
Chamber No. 417 2nd Floor
Civil Courts, Rajpura
Mobile: 98726-56669